

standdele — et stedligt Statspoliti og et stedligt kommunalt Politi — let kan træde hindrende i Vejen for den fulde Udnyttelse af de disponible Kræfter.

I Lovforslagets § 1 gives Reglerne for den stedlige Politistyrkes Størrelse. Ved Anvendelsen af disse Regler vil den bestaaende Politistyrke kun i enkelte Retskredse forøges, medens Forholdet i langt de fleste Retskredse er det, at der for Tiden findes en større Politistyrke, end Lovforslaget kræver (se det statistiske Bureaus Beregning i Bilag III). Af de ved den i forrige Samling af Landstingets Udvalg afgivne Beretning trykte Bilag fremgaar det, at Politimestrene (Underdommerne) anse den efter Lovforslagets Regler tilvejebragte stedlige Politistyrke for utilstrækkelig til Opgavernes forsvarlige Løsning, selv om dets nu bestaaende Overskudsstyrke bevares, og denne deres Opfattelse er stadfæstet ved en Beslutning, som paa et i afvigte Sommer afholdt Møde af Underdommerforeningen blev vedtagen (se Bilag I.). I denne Beslutning nævnes der tre forskellige Veje, ad hvilke der kunde raades Bod paa det forudsatte Misforhold. For saa vidt Lovforslaget er gaaet ud fra, at det udfyldende Statspoliti, hvorom 2det Afsnit handler, skulde være i Stand til at raade Bod paa den stedlige Politistyrkes mulige Svaghed, gøres det fra sagskyndig Side gældende, at et saa lille og saaledes organiseret Korps, som Lovforslaget foreslaar, er ude af Stand til i nærværende Grad at afhjælpe Savnet af en tilstrækkelig stor stedlig Politistyrke.

Udvalget finder, at der ikke kan ses bort fra de saaledes rejste Indvendinger mod Lovforslaget. Efter et Medlems Mening vilde det være heldigst, at det stedlige Politi forøgedes og organiseredes i væsentlig Overensstemmelse med et af Underdommerforeningens Udvalg udarbejdet Udkast (se Bilag I, Litra a). Det stedlige Politi skulde herefter dannes ved Afdelinger af et hele Landet omfattende Statspoliti; disse Afdelinger skulde varetage den overvejende Del af de stedlige Politiopgaver, men efter Omstændighederne kunne be-

nyttes ogsaa udenfor Kredsen, medens en mindre Del af Statspolitikorpset skulde have hele Landet til Virkekreds. Denne Tanke, der noget nærmer sig til Rigsdagsvedtagelserne fra 1903 og 1904, har imidlertid ikke vundet det øvrige Udvalgs Tilslutning. Tanken fjerner sig saa væsentligt fra det foreliggende Lovforslag, at dens Gennemførelse maatte kræve et helt nyt Forslag, hvis Udarbejdelse da nærmest maatte blive Regeringens Sag, hvis den fandt at kunne tiltræde den. I bedste Fald vilde Sagen da herved lide en Forsinkelse; men til at fremkalde en saadan finder man ikke tilstrækkelig Grund, da en fyldestgørende Reform af det stedlige Politi formentlig kan naas ved Ændringer, der holde sig indenfor det forelagte Lovforslags Rammer. Det nævnte Medlem har herefter ikke fastholdt hin Tanke, men slutter sig til det øvrige Udvalg om at tiltræde i det væsentlige den Ordning af det stedlige Politi, som er truffen i Lovforslagets 1ste Afsnit. Den Forstærkelse af det stedlige Politis Virkekraft, som findes fornøden, kan da opnaas enten ved at ændre Tildelingsreglerne i § 1 saaledes, at det stedlige Politi faar en Forøgelse (se Bilag I, Litra c) eller ved, at det ved 2det Afsnit oprettede Statspoliti for hele Landet forøges saaledes, at det bliver i Stand til effektivt at afhjælpe de Savn, som et mindre talrigt stedligt Politi maatte efterlade (Bilag I, Litra b). Udvalget finder ikke at burde tilraade at gaa den første Vej. De til 1ste Afsnit stillede Ændringsforslag gaa derfor ikke ud paa at forøge de stedlige Politistyrker. De gaa snarere i modsat Retning, men forudsætte rigtignok i det hele en betydelig Forøgelse af det ved 2det Afsnit oprettede Statspoliti. I sidstnævnte Henseende tager et Mindretal dog Forbehold, hvorom nærmere ved 2det Afsnit.

De Regler om det stedlige Politis Styrke, som gives ved Ændringsforslag Nr. 2, holde sig nogenlunde nær til de i Lovforslagets § 1 indeholdte Regler, men lempe dem, som nævnt, noget i Retning